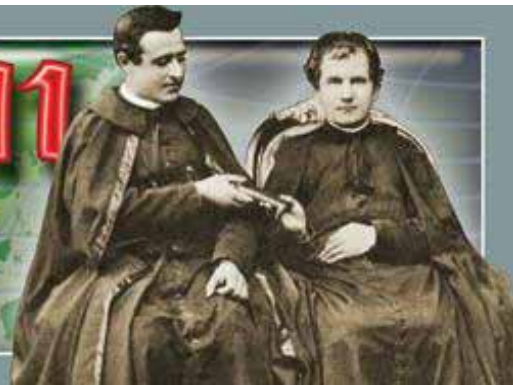

CAGLIERO11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

Drodzy salezjanie i przyjaciele misji salezjańskich!

Podobnie jak w ciągu ostatnich 4 lat, również w tym miesiącu otrzymujecie „Cagliero11”, już 50. numer.

Wielkie podziękowanie należy się wielu przyjaciołom, wszystkim tym, którzy przyczynili się i przyczyniają do jego powstawania:

misjonarzom, którzy dzielą się swoim świadectwem, wydawcy, który jest cierpliwy i stały, projektantowi, który jest bardzo precyzyjny, i przede wszystkim wielu tłumaczom w następujących językach: włoskim, hiszpańskim, angielskim, francuskim, portugalskim, polskim, chińskim, koreańskim, chorwackim, japońskim, wietnamskim, holenderskim, czeskim, słowackim.

Po czterech latach publikowania „Cagliero11” możemy zobaczyć wiele owoców. Ze względu na swoją prostotę, regularność i żywe doświadczenie misyjne „Cagliero11” jest przyjęte przez salezjanów i różnych członków Rodziny Salezjańskiej w 13 językach. Staje się częścią życia

codziennego we wspólnotach salezjańskich: umieszczony na lodówce w jadalni wspólnoty, używany do animacji nieszporów w wielu wspólnotach i domach formacyjnych; niektóre doświadczenia są wykorzystywane przez Biuletyn Salezjański lub Notiziario inspektorialne czy też po prostu Delegat inspektorialny ds. Animacji Misyjnej lub Sekretarz inspektorialny rozsyła je co miesiąc do wszystkich wspólnot. Dla niektórych

salezjanów jest pierwszym krokiem w odkryciu powołania misyjnego.

Wspaniały krąg młodzieży misyjnej jest żywy także dzisiaj. Młodzi misjonarze z otwartym sercem i szczerze dzielą się swoim doświadczeniem życia. Znajomość piękna życia misyjnego budzi świadomość misyjną niektórych młodych ludzi i salezjanów. Opowiadanie rodzi kolejne żywe historie misyjne.

Główne wyzwanie „Cagliero11” pozostaje nadal mocne. Nie dotarliśmy jeszcze do wszystkich wspólnot lokalnych, jak marzyliśmy cztery lata temu w pierwszym numerze: „Poprzez „Cagliero11” pragniemy dotrzeć do wszystkich wspólnot salezjańskich w świecie, aby przynajmniej raz w miesiącu przypomnieć o modlitwie za

wszystkich misjonarzy ad gentes. I równocześnie przypomnieć sobie, że wszyscy zostaliśmy wezwani, aby być „misionarzami młodych” (styczeń 2009).

Jak możesz nam pomóc dzisiaj?

Przede wszystkim w dystrybucji „Cagliero11”: rozsyłając go na nowe adresy lub dzieląc się osobistym doświadczeniem misyjnym, drukując „Cagliero11” w twojej wspólnotie lokalnej lub tworząc link na waszej stronie internetowej lub na Facebooku.

Ale najlepszą pomocą jest korzystanie z niego na modlitwie wspólnotowej!

Václav Klement
Ks. Václav Klement SDB
Radca ds. Misji

25 luty 2013

Z okazji święta św. Alojzego Versiglia i św. Kaliksta Caravario, męczenników salezjańskich – szczególne wspomnienie w modlitwie o wszystkich misjonarzach salezjańskich

Video

vimeo: <https://vimeo.com/57513662>

<http://www.missionidonbosco.tv/video/1353/gms-2013-interview-to-father-g>

Moje powołanie misyjne zrodziło się wiele lat temu. Kiedy miałem 13 lat myślałem o moim powołaniu. W międzyczasie wiele rzeczy się zmieniło i wiele przemyślałem, to marzenie jednak pozostało. Pamiętam, że rozmawiając z moim inspektorem w przeddzień moich pierwszych ślubów zakonnych, wyraziłem moje pragnienie misyjne. Około piętnaście lat później znowu rozmawiałem na ten temat z moim inspektorem. Poprosił mnie, abym czekał i podjął w międzyczasie posługę dyrektora wspólnoty i proboszcza. Dwa lata temu zostałem posłany do Azerbejdżanu.

Kurs dla nowych misjonarzy w Rzymie i Turynie pomógł mi podsumować moje poprzednie doświadczenia, modlić się, dowiedzieć się wiele rzeczy przydatnych przed wyjazdem na misję, oddychać salezjańską duchowością misyjną, spotkać misjonarzy i przede wszystkim porozmawiać z Radcą ds. Misji. Poznałem także innych nowych misjonarzy i razem odbyliśmy pielgrzymkę do miejsc związanych z wielkim misjonarzem św. Pawłem w Rzymie i do miejsc salezjańskich. Zaproszenie do pisania regularnie w tym czasie duchowego pamiętnika uważam za cenny dar kursu.

Tu, w Azerbejdżanie, doświadczyłem kilka wyzwań: nowa kultura, nowa sytuacja religijna, nowe języki. Obecność Kościoła katolickiego jest bardzo ograniczona. Po egzekucji ostatniego księdza katolickiego w latach trzydziestych, w ramach reżimu komunistycznego, aż do 1997 roku cały kraj pozostał bez kościoła i bez księdza katolickiego. Obecność Kościoła katolickiego jest tolerowana ze względu na posługiwanie cudzoziemcom i miejscowej ludności o korzeniach zagranicznych. Społeczeństwo uważa się za muzułmańskie i apostołstwo nie jest dozwolone. Tylko ci, którzy przychodzą do kościoła mogą usłyszeć coś na temat chrześcijaństwa. Języki liturgiczne to rosyjski i angielski. Język lokalny jest zupełnie inny. To samo odnosi się do kultury, związanej z religią muzułmańską. Prawie wszyscy wierzą w Boga, ale o swojej wierze nie wiedzą praktycznie nic.

Od 2000 roku w 3-milionowej stolicy, Baku, mieszka wspólnota salezjańska. Do kościoła przychodzi regularnie około 200 cudzoziemców i 100 lokalnych katolików. Często przychodzi ktoś, kto jest zainteresowany chrześcijaństwem lub prosi o pomoc. Młodych katolików jest niewiele.

Jak przypomniano nam podczas Kursu dla nowych misjonarzy, potrzeba lat, aby dobrze wejść w tą kulturę. Ale najważniejszą rzeczą jest, aby pamiętać, że to Duch Święty działa w sercach ludzi. To napawa mnie każdego dnia radością i nadzieją, mimo tego niewiele, co możemy tu zrobić.

Chciałbym przypomnieć młodym salezjanom, którzy myślą o życiu misyjnym, że powołanie misyjne jest wielkim darem od Boga. Jeśli po wspólnym rozeznaniu odkryje się ten dar, odpowiedź „tak” może wypełnić całe życie, tak jak Jezus wypełnił życie Maryi, tak jak młodzi ludzie wypełnili serce ks. Bosko.

Ks. Vladimír Baxa SDB
Słowak, misjonarz w Azerbejdżanie

POSZUKUJE SIĘ MISJONARZY DO AZJI

Inspektoriat – Kraj	Niezbędne języki	Charakterystyka środowiska i umiejętności wymagane od misjonarza
CIN – posługa Chińczykom	angielski, chiński, kantoński	Pomoc inspektorii w postaci młodych współbraci (Makao, Hong Kong, Tajwan). Potrzeba koadiutorów, potrzeba utwierdzonych powołań salezjańskich
FIS – Pakistan	angielski, urdu	Nieliczni SDB, niełatwe środowisko muzułmańskie, edukacja techniczna – potrzeba utwierdzonych powołań salezjańskich, koadiutorów; formatorów
ITM – Indonezja, Timor Wschodni	angielski, indonezyjski, portugalski, tetum	Potrzeba dojrzałych współbraci (powyżej 50 roku życia) jako formatorów, kierowników duchowych, spowiedników, fachowców do szkół technicznych
INC – Bangladesz	angielski, bengalski	Nowa misja (od 2009), dwie obecności, aspirantat/prenowicjat, szkoła, parafia wiejska na obszarach plemiennych, nieliczni salezjanie
INC – Nepal	angielski, nepalski	Młoda misja (od 2000), trzy obecności, wychowawcze dzieła socjalne, religia hinduska, potrzeba misjonarzy spoza Regionu Azji Południowej
LKC – Sri Lanka	angielski, syngaleski, tamiński	Kraj naznaczony wojną domową, potrzeba misjonarzy spoza Regionu Azji Południowej, zwłaszcza koadiutorów
SLK – Prefektura Apostolska Azerbejdżanu	rosyjski, angielski, azerski	Zaledwie 600 lokalnych katolików i 3000 imigrantów, umiarkowany islam; potrzeba umiędzynarodowienia wspólnoty (współbracia nie-Słowacy)

Salezjańska Intencja Misyjna

REGION AFRYKA – Demokratyczna Republika Konga

Za młodych, którzy w Afryce, razem z salezjanami, podejmują drogę wychowania do wiary, zwłaszcza poprzez katechezę, aby przyjmując Ewangelię pojednania byli twórcami społeczeństwa i Kościoła pojednanego i wprowadzającego pojednanie.

Wobec ogromnej różnorodności kulturowej i etnicznej, w tych środowiskach Afryki, w których żyjemy i pracujemy, pokusa podziałów i konfliktów jest niekiedy bardzo silna, zwłaszcza ze strony młodych ludzi. Cierpliwa propozycja ewangelicznej drogi przebaczenia to droga niełatwa, ale jednocześnie pewna do prawdziwego rozwoju. Młodzi Afrykanie często nas zaskakują swoją twórczą zdolnością szukania nowych dróg dialogu i pokoju.